ईषद्दर्हः-दुर्दर्हः सुदर्हः ; — — —

दृह्यमाणः,	दर्ह्यमाणः,	दिदर्हिष्यमाणः,	दरीदृह्यमाणः ;
दर्हः,	दर्हः,	दिदर्हिषः,	दरीदृहः ;
दर्हितुम्,	दर्हयितुम्,	दिदर्हिषितुम्,	दरीदृहितुम् ;
[1]दृग्धिः,	दर्हणा,	दिदर्हिषा,	दरीदृहा ;
दर्हणम्,	दर्हणम्,	दिदर्हिषणम्,	दरीदृहणम् ;
दर्हित्वा,	दर्हयित्वा,	दिदर्हिषित्वा,	दरीदृहित्वा ;
प्रदृह्य,	प्रदर्ह्य,	प्रदिदर्हिष्य,	प्रदरीदृह्य ;
दर्हम् २, दर्हित्वा २,	दर्हम् २, दर्हयित्वा २,	दिदर्हिषम् २, दिदर्हिषित्वा २,	दरीदृहम् २ ; दरीदृहित्वा २.

(867) "दृहि वृद्धौ" (I-भ्वादिः-734. अक. सेट्. पर.)

दृंहकः-हिका, दृंहकः-हिका-दिदृंहिषकः-षिका, दरीदृंहकः-हिका ; इत्यानीतराणि सर्वाण्यपि रूपाणि दृहधातुवत् (866) ज्ञेयानि।

[2]दृढः, [3]दृंहा इति निष्ठायां, स्त्रियां च रूपे अस्य धातोः भवतः। नुम् सर्वत्र भवतीति च विशेषः। [A]दृंहितः।

(868) "दॄ विदारणे" (IX-क्र्यादिः-1493. सक. सेट्. पर.) प्वादिः।

'भये च' इति कविकल्पद्रुमे। अर्थविशेषे घटादिः। [अ]

'दरेद् दृणाति द्रियते क्रमाद् भीदारणादरे।' (श्लो. 36) इति देवः।

---

1. क्तिनि, घत्वधत्वयो रूपम्।

2. 'दृढः स्थूलबलयोः' (7-2-20) इत्यनेन स्थूले बले च वाच्ये, धातोरस्य क्तप्रत्ययस्येडभावः नकारहकारलोपः, निष्ठातकारस्य ढत्वं च निपात्यते। अन्यत्र दृंहितम्-दृंहितवान् इत्येव रूपे।

3. स्त्रियाम्, 'गुरोश्च हलः' (3-3-103) इत्यकारप्रत्ययः।

[अ] 'दॄ भये' इति क्र्यादिषु पठितो धातुः, अस्यैव मित्त्वार्थमर्थविशेषे घटादित्वम् इति बहूनां मतम्। क्षीरस्वाम्यादयस्तु भ्वादिषु स्वतन्त्रं धातुममुं मन्यन्ते। देवोऽपि तेषामनुकूलः। सिद्धान्तकौमुद्याद्यनुसारेणास्माभिः अर्थविशेषे घटादित्वमङ्गीकृत्य विलिखितम्।

A. 'तच्छ्रुत्वा परिदृंहितादरमसौ नन्दो बृहद्भोजनैः—।' धा. का. 1. 92.